

Przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 2 ust. 1 lit. t

12/02/2010 r.

Czy podlegamy pod przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu skoro jesteśmy przedsiębiorstwem w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej ale nie przyjmujemy płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15.000 euro?

Czy nie spełniając warunku „instytucji obowiązanej” zgodnie z art. 2 ust. 1 lit t dotyczą nas regulacje rozdziału 3 – w szczególności art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 3 tj. rejestracja transakcji, art. 10a tj. wprowadzenie wewnętrznej procedury i zapewnienie pracownikom udziału w programach szkoleniowych?

Odpowiedź: Odnosząc się do pytania pierwszego należy stwierdzić, że zgodnie z nowym brzmieniem przepisu art. 2 pkt 1 lit t *ustawy*, przedsiębiorcy w rozumieniu *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.), przyjmujący płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15.000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji, zostali włączeni do katalogu instytucji obowiązanych w związku z nowelizacją ww. *ustawy*.

Analogicznie, w sytuacji gdy są Państwo przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej lecz nie przyjmują płatności za towary w gotówce, nie wyczerpują znamion definicji, która kwalifikowałaby Państwa jako instytucję obowiązaną – jednocześnie nie podlegają przepisom *ustawy*.

Biorąc pod uwagę powyższą odpowiedź należy stwierdzić, że tylko instytucje obowiązane podlegają przepisom przedmiotowej *ustawy* i w związku z tym realizują obowiązki nią nałożone. W świetle wyżej przytoczonego przepisu art. 2 pkt 1 lit t *ustawy* przedsiębiorca nie przyjmujący płatności za towary w gotówce nie ma obowiązku rejestracji transakcji, wprowadzenia wewnętrznej procedury i zapewnienia pracownikom udziału w programach szkoleniowych.

Należy w tym miejscu podkreślić, że przedsiębiorca, który przewiduje możliwość przyjmowania płatności za towary w gotówce powinien mieć na uwadze przepisy *ustawy* i wynikające z niej obowiązki.

22/04/2010 r.

Czy przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej staje się instytucją obowiązaną, tylko wówczas gdy dokona zbycia produktów, jeżeli jednostkowa należność za każdy z nich wyniesie co najmniej 15 000 Euro oraz otrzyma tę płatność za konkretny towar, w gotówce?

Odpowiedź: Do katalogu instytucji obowiązanych *ustawą*, włączono m.in. podmioty prowadzące działalność jako przedsiębiorcy. Artykuł 2 pkt 1 lit t) *ustawy* wskazuje, że ilekroć w *ustawie* jest mowa o instytucji obowiązanej – rozumie się przez to przedsiębiorców

w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz.1095, z późn. zm.) przyjmujących płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15 000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji.

Jak słusznie Państwo podajecie w swoim piśmie kryterium uznania danego podmiotu - przedsiębiorcy za instytucję obowiązana jest łączne spełnienie następujących warunków:

- 1) posiadanie statusu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca o swobodzie działalności gospodarczej,
- 2) przyjęcie gotówki za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15 000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji.

Nie jest jednak słuszne rozumowanie, że zastrzeżenie wskazane w art.2 ust.1 lit. t) in fine *ustawy* oznacza, że próg równowartości 15 000 euro powinien być rozumiany jako odnoszący się do należności za dany „jednostkowy” towar a nie do produktów różnego rodzaju. Ustawodawca wskazał w omawianym przepisie, że przyjęcie gotówki 15 000 euro jednorazowo lub w drodze więcej niż jednej operacji za określony towar powoduje, że dany przedsiębiorca staje się instytucją obowiązana.

Przedsiębiorca z chwilą przyjęcia gotówki 15 000 euro w drodze jednej operacji (faktury) lub w drodze więcej niż jednej operacji płatnej za określony towar, staje się instytucją obowiązana i podlega wszelkim obowiązkom wynikającym z przepisów *ustawy*.

Niezależnie od powyższego na uwagę zasługuje fakt, iż zgodnie z art. 22 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorca ma obowiązek dokonywać lub przyjmować płatności związane z wykonywaną działalnością gospodarczą za pośrednictwem rachunku bankowego, gdy jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności przekracza równowartość 15.000 euro.

27/04/2010 r.

Czy przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej staje się instytucją obowiązana, gdy część płatności przyjmuje w gotówce np. zaliczka, a pozostała część płacona jest w formie przelewu?

Odpowiedź: Do katalogu instytucji obowiązanych *ustawą*, włączono m.in. podmioty prowadzące działalność jako przedsiębiorcy. Artykuł 2 pkt 1 lit t) *ustawy* wskazuje, że ilekroć w *ustawie* jest mowa o instytucji obowiązanej – rozumie się przez to przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz.1095, z późn. zm.) przyjmujących płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15 000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji.

Kryterium uznania danego podmiotu - przedsiębiorcy za instytucję obowiązana, jest łączne spełnienie następujących warunków:

- 1) posiadanie statusu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca o swobodzie działalności gospodarczej,

- 2) przyjęcie gotówki za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15 000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji.

W sytuacji gdy część płatności (zaliczka) pobierana jest przez przedsiębiorcę w gotówce, a pozostała część zapłaty dokonywana jest przelewem na konto przedsiębiorcy, wówczas nie ma obowiązku stosowania przepisów *ustawy*. Obowiązek stosowania przepisach *ustawy* przez przedsiębiorcę, powstaje w sytuacji opisanej w pkt. 2.